

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoCsp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117219322
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kašajová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1117219322.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kašajovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava proti žalovanému: C. X., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, X., o zaplatenie sumy vo výške 64,78 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25. júna 2019, č.k. 17Csp 50/2017-50 v spojení s opravným uznesením č.k. 17Csp 50/2017-75 zo dňa 25.09.2019 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením č.k. 17Csp 50/2017-75 zo dňa 25.09.2019 v zamietajúcej časti (výrok II.) a závislom výroku o trovách konania (výrok III.) **p o t v r d z u j e**.
- II. Vo vyhovujúcej časti (výrok I.) odvolanie žalobcu **o d m i e t a**.
- III. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 9,21 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 9,21 Eur od 25.07.2014 do zaplatenia. Vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Opravným uznesením zo dňa 25.09.2019 opravil rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.06.2019, č.k. 17Csp/50/2017-50 v časti odôvodnenia rozsudku tak, že vypúšťa odseky číslo 7, 8 a 9. V zostávajúcej časti zostal rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.06.2019, č.k. 17Csp/50/2017-50 nezmenený.

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 9 ods. 4, § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), § 796 ods. 1, 2, § 565, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Uviedol, že žalobca sa v konaní proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy vo výške 64,78 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 64,78 Eur od 25.07.2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 24.04.2014 poisťovnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX na dobu neurčitú (ďalej len „Poisťovná zmluva“), v zmysle ktorej si dohodli spôsob platenia ročného poisťového štvrťročne. Poistné za poistné obdobie sa stalo splatným dňa 24.07.2014. Žalobca uviedol, že na základe § 9 a § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. má nárok na poistné do 24.02.2015 vo výške 64,78 Eur. Na preukázanie svojich tvrdení predložil: Poisťovnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 5-6), výpis inkasného

účtu poisťnej zmluvy za obdobie od 24.04.2014 do 24.07.2017 (č.l. 7), zánik poistenia pre nezaplatenie poisťného a upomienku zo dňa 18.05.2015 (č.l. 8).

4. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 24.04.2014 Poistnú zmluvu. Ročné poisťné je podľa tejto zmluvy 110,50 Eur, ktoré je splatné štvrťročne a lehotné poisťné za jeden štvrťrok predstavuje sumu 27,63 Eur. Z Výpisu inkasného účtu poisťnej zmluvy za obdobie od 24.04.2014 do 24.07.2017 mal preukázané, že žalovaný zaplatil poisťné za prvé poisťné obdobie dňa 24.04.2014. Žiadne ďalšie poisťné žalovaný nezaplatil. Zo Zániku poistenia pre nezaplatenie poisťného a upomienky zo dňa 18.05.2015 mal za preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžného poisťného a oznámil mu, že Poistná zmluva zanikla dňa 24.02.2015. Skonštatoval, že predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie dlžného poisťného za povinné zmluvné poistenie vo výške 64,78 Eur s príslušenstvom.

5. Uviedol, že zákon č. 381/2001 Z. z. upravuje spôsob zániku poistenia pre nezaplatenie poisťného a zároveň určuje aj presný okamih zániku poisťného vzťahu (§ 9 ods. 4 cit. zákona). Takto koncipovaná právna norma vo svojej hypotéze presne, zrozumiteľne a úplne formuluje spôsob i okamih zániku právneho vzťahu. Mal za to, že v tejto súvislosti nie je zřejmý priestor pre subsidiárne použitie všeobecnej právnej úpravy a poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7MCdo 8/2013 z 9.7.2014, a tiež na závery NS SR, v zmysle ktorých pri uvedenom dohodnutom platení poisťného potom dochádza k zániku poistenia do jedného mesiaca od dátumu splatnosti jednotlivkej splátky poisťného, tak ako to konštatoval vo svojom rozhodnutí súd 1. stupňa. V danom prípade žalovaný nezaplatil poisťné splatné 1. júla 2003. Dňom 1. augusta 2003 potom došlo k zániku poistenia (§ 9 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z.). Žalobcovi vzniklo právo na poisťné až do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom poistenie zaniklo, teda do 31. augusta 2003 (§ 11 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z.z.). (Rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 Obdo 22/2007 zo 7.8.2008).

6. Konštatoval, že zmluvné strany spolu platne uzatvorili poisťnú zmluvu, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisťníka, ktorým bol žalovaný. Na základe tejto zmluvy vznikla žalobcovi ako poisťovní povinnosť poskytnúť žalovanému poisťné plnenie v prípade vzniku poisťnej udalosti a žalovanému ako poistenému povinnosť platiť dojednané poisťné. Zo žaloby zistil, že žalovaný nezaplatil splátku poisťného, ktorá sa mala stať splatná dňa 24.07.2014. Konštatoval, že z pripojenej poisťky vyplýva, že splatnosť jednotlivých splátok štvrťročného poisťného bola 24.04.2014 a 23.07.2014. Uviedol, že poisťné je spravidla splatné prvého dňa poisťného obdobia (§ 796 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V prejednávanej veci sa však sporové strany dohodli, že poisťné, ktoré by inak bolo splatné 24.04.2014, bude splatné v štvrťročných splátkach. Poukázal na ust. § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. a mal za to, že v danom prípade poistenie zodpovednosti zaniklo zo zákona uplynutím jedného mesiaca od splatnosti príslušnej splátky poisťného (ak nebola v poisťnej zmluve dojednaná dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, čo žalobca ani netvrdil ani nepreukázal). Vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu (ktorých bolo podľa súdu prvej inštancie minimum a boli príliš stručné, avšak postačujúce na meritórne prejednanie veci) a ním predložených dôkazov, pričom dospel k záveru, že poistenie zodpovednosti zaniklo uplynutím jedného mesiaca od 24.07.2014, t.j. dňa 24.08.2014. Uviedol, že v danom prípade nie je možná ani aplikácia ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca ani netvrdil (ani nepreukázal) existenciu dohody so žalovaným, podľa ktorej by sa nezaplatením štvrťročnej splátky stalo splatné celé ročné poisťné. Podľa súdu prvej inštancie bola poisťná zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, zanikla pred koncom poisťného obdobia a podľa § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z. vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie pomernej časti poisťného do dňa zániku poistenia, t.j. za obdobie trvania poisťného vzťahu od 24.07.2014 do 24.08.2014. Pretože ročné poisťné bolo dojednané vo výške 110,50 Eur, poisťné za 1 mesiac predstavuje sumu vo výške 9,21 Eur (110,50 Eur/12 mesiacov) a v tejto časti vyhodnotil žalobu ako dôvodnú. Skonštatoval, že zo žaloby ani z jej príloh nie je zřejmé, prečo si žalobca uplatnil poisťné za obdobie od 24.07.2014 do 24.02.2015. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný nezaplatil dlžnú splátku poisťného v lehote splatnosti (24.07.2014), preto vznikol žalobcovi od nasledujúceho dňa nárok na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy (9,21 Eur) vo výške ustanovenej § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., teda v sadzbe 5,15% ročne. Vo zvyšku uplatnenej istiny - 55,57 Eur (64,78 Eur - 9,21 Eur) a úroku z omeškania z nedôvodne uplatnenej istiny žalobu vyhodnotil ako nedôvodnú a v tejto časti ju zamietol .

7. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP. Uviedol, že vzhľadom na to, že žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 64,78 Eur a jeho žalobe vyhovel iba v časti zaplatenia sumy 9,21 Eur, bol v konaní úspešnejší žalovaný. Nakoľko žalovanému zo súdneho spisu

žiadne trovy konania nevyplývajú, preto rozhodol tak, že mu ich náhradu s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania nepriznal (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.2.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, v ktorom namietal, že:

- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b) CSP),
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d) CSP),
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) CSP),
- zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. g) CSP)
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP).

9. K dôvodom zamietnutia väčšej časti žaloby uviedol, že spolu so žalobou predložil Poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „poistná zmluva“), Oznamenie o zániku poistnej zmluvy a Výpis inkasného účtu. Z poistnej zmluvy vyplýva, že žalobca a žalovaný si dojednali začiatok poistenia na deň 24.04.2014 s ročným poistným 110,50 Eur/platené štvrťročne = lehotné poistné 27,63 Eur. Žalovaný mal uhrádzať poistné v štvrťročných splátkach po 27,63 Eur. Žalovaný uhradil poistné do 23.07.2014, t.j. uhradil prvú splátku poistného, ako vyplýva z Výpisu z inkasného účtu. Podľa názoru žalobcu nakoľko ďalšie splátky zaplatené neboli, k zániku poistenia došlo dňa 24.02.2015, t.j. 1 mesiac po splatnosti poslednej štvrťročnej splátky, v súlade s ust. § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), v spojení s ustanovením čl. IV ods. 10 Všeobecných poistných podmienok č. 709 (ďalej len „VPP“), ktoré sa vzťahovali na Poistnú zmluvu, podľa ktorého: „v prípade platenia poistného formou štvrťročnej alebo polročnej splátky poistného zanikne poistenie nezaplatením zostávajúcej časti poistného do jedného mesiaca od splatnosti poslednej dohodnutej štvrťročnej alebo polročnej splátky poistného v rámci príslušného poistného obdobia, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, maximálne však na dobu troch mesiacov. Poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty.“ Mal a to, že nakoľko si žalobca a žalovaný dojednali úhradu ročného poistného v štvrťročných splátkach (ktoré boli splatné 24.04., 24.07., 24.10., 24.01.), poistenie zaniklo až 1 mesiac po splatnosti poslednej splátky - splatnej 24.01.2015, t.j. zánik poistenia nastal dňa 24.02.2015, pričom tento dátum zániku poistenia vyplýva z podanej žaloby, Výpisu z inkasného účtu, ako aj z Oznamenia o zániku poistnej zmluvy. Poukázal na ust. § 803 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), v zmysle ktorého má žalobca právo na poistné za dobu do zániku poistenia. Konštatoval, že pre výpočet poistenia platí vzorec: (ročné poistné/360) x počet dní ručenia do dátumu zániku poistenia a vypočítal dlžné poistenie $(110,50/360) \times 211$ dní (od 24.07.2014 do 24.02.2015) = 64,78 Eur. Podľa žalobcu z podanej žaloby, ako aj z predložených dôkazov vyplýva, že zánik poistenia nastal až ku dňu 24.02.2015, a teda má nárok na poistné až do tohto dňa.

10. Uviedol, že žalovanému bola doručená žaloba spolu s prílohami, avšak sa k žalobe nijakým spôsobom nevyjadril, preto podľa žalobcu nespochybnil žiadne jeho tvrdenia uvedené v žalobe predovšetkým nespochybnil dátum zániku poistenia a s tým súvisiacu výšku dlžného poistného. Poukázal na ust. § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého: „Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“. Mal za to, že nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil tvrdenia o existencii nároku žalobcu, o dátume zániku poistenia ani o výške nedoplatku na poistnom, všetky tieto tvrdenia mal súd prvej inštancie podľa žalobcu považovať za nesporné. Poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/180/2018 zo dňa 26.07.2018 v obdobnej veci, v ktorom sa súd stotožnil s jeho argumentáciou, zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie. Opätovne poukázal na ust. § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého má Poistiteľ právo na poistné za dobu do zániku poistenia. Z tohto zákonného ustanovenia podľa žalobcu vyplýva, že právo na poistné závisí od trvania poistenia, teda od dĺžky obdobia, počas ktorého poisťovňa poskytovala poistnú ochranu, a nie od preukázania zániku poistenia na súde. Navrhol

Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 17Csp/50/2017-50 zo dňa 25.06.2019 zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

12. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu napadnutom odvolaním a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), a v celom rozsahu sa po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) s dôvodmi vzťahujúcimi sa k výroku, ktorým súd prvej inštancie čiastočne zamietol žalobu na zaplatenie 64,78 Eur, v ktorých dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam. Z uvedeného dôvodu využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia vzťahujúcich sa k zamietajúcemu výroku v tejto časti. Pre doplnenie rozhodnutia vzťahujúcemu sa k tomuto výroku a v záujme uporiadania sa s odvolacími námietkami dodáva nasledovné.

15. Nárok žalobcu sa v uvedenej časti odvíja od obsahu spotrebiteľskej zmluvy - poisťovnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 24.04.2014 na dobu neurčitú (ďalej len „Poisťovná zmluva“), v zmysle ktorej si dohodli spôsob platenia ročného poisťovného štvrťročne. Nakoľko sa žalovaný sa dostal do omeškania s platbou poisťovného, došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti a žalobca si na základe zákona č. 381/2001 Z.z. uplatnil nárok na poisťovné do 24.02.2015 vo výške 64,78 Eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie žalobcom uplatnený nárok považoval za čiastočne dôvodný v sume 9,21 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol.

16. K žalobcom uplatnenému odvolaciu dôvodu že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ CSP) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci, konajúci súd prvej inštancie vychádzal zo správnych skutkových zistení, z ktorých vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, preto namietaná vada nebola odvolacím súdom zistená.

17. K námietke žalobcu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) odvolací súd uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ust. § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany sporu. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada

voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri ich hodnotení . Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ust. § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v súhrne vytvárajú skutkový nálež súdu. Odvolací súd poznamenáva, že medzi práva strany sporu nepatrí aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

18. K odvolacej námietke žalobcu, podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval patriace mu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza, že odňatím možnosti konať pred súdom a porušením práva na spravodlivý súdny proces je taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa sporovej strane znemožní realizácia jej procesných práv, ktoré jej zákon (Civilný sporový poriadok) priznáva za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu SR vyplýva, že právo na súdnu ochranu ako základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v sebe zahŕňa aj právo na rovnosť zbraní a kontradiktórnosť konania. Obsah práva na spravodlivý súdny proces tak spočíva v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení. Obsahom princípu kontradiktórnosti civilného sporového konania (čl. 9 CSP) je existencia práve dvoch proti sebe stojacich sporových strán s kontradiktórnym záujmom na výsledku civilného procesu. Kontradiktórnosť v užšom zmysle znamená možnosť podrobiť procesnej „debate“ všetko, čo v konaní vyšlo najavo. Každá sporová strana má teda právo vyjadriť sa k výsledkom procesnej aktivity svojho procesného náprotivku. Podstatou kontradiktórnosti a s ňou súvisiacou „rovnosťou zbraní“ teda je, aby sporové strany mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na „protiargumenty“ protistrany. Osobitne to platí o sporových konaniach, v ktorých stoja proti sebe žalobca a žalovaný a kde sa v celom rozsahu uplatňuje kontradiktórnosť konania (nálež Ústavného súdu SR zo dňa 07.06.2016, sp. zn. III. ÚS 32/2015). Odňatie možnosti konať pred súdom nezakladá samo tvrdenie účastníka o existencii tejto procesnej vady; určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo. Vychádzajúc z obsahu spisu odvolací súd nezistil, že v konaní došlo k procesnej vade, ktorú možno charakterizovať ako odňatie možnosti účastníkom konať pred súdom ani porušením práva na spravodlivý proces. Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a procesný postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal, nie je takouto vadou postihnutý a preto ani túto odvolaciu námietku nepovažoval za dôvodnú.

19. Ďalšími odvolacími námietkami žalovaný vytýkal dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, ktorý dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná mandukčná povinnosť súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami a pod.), čo odvolací súd v procesnom postupe súdu prvej inštancie nezistil. Rovnako za nedôvodnú považoval odvolací súd aj odvolaciu námietku podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP, kde ide o vady rozhodnutia, ktoré majú podobu skutkových vád - skutkových zistení. Tento odvolací dôvod sa nevníma ako reálna vada rozhodnutia v zmysle chybného procesného postupu súdu pri zisťovaní skutkového stavu. Je potrebné zdôrazniť, že stav predpokladaný hypotézou tejto normy nemožno v kontradiktórnom spore ani objektívne dávať za vinu súdu, ktorý postupoval v intenciách prejednávacieho princípu.

20. Podľa § 9 ods. 4 ZPZ: „Poistenie zodpovednosti zanikne tiež, ak poistné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, maximálne však na dobu troch mesiacov. Poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty“.

21. Nárok na zaplatenie žalovanej sumy žalobca v danom konaní odvodzuje na tom základe, že zmluvné strany uzavreli poistnú zmluvu, v ktorej si dojednali začiatok poistenia na deň 24.04.2014 s ročným poistným 110,50 Eur plateným štvrťročne v splátkach po 27,63 Eur (ktoré boli splatné 24.04., 24.07.,

24.10., 24.01.). Žalovaný zaplatil poistné za prvé poistné obdobie dňa 24.04.2014 a žiadne ďalšie poistné už nezaplatil. Podľa žalobcu nezaplatením poistného dojednaného v štvrtročných splátkach poistenie zaniklo až 1 mesiac po splatnosti poslednej splátky - splatnej 24.01.2015, t.j. zánik poistenia podľa jeho názoru nastal dňa 24.02.2015. Žalobca si v predmetnom konaní preto uplatňuje dlžné poistné za obdobie od 24.07.2014 do 24.02.2015 v sume 64,78 Eur s príslušenstvom. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom žalobcu nestotožňuje a plne sa zhoduje s názorom súdu prvej inštancie, ktorý vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu uvedených v žalobe a považoval za nesporné, že žalovaný nezaplatil splátku poistného splatnú 24.07.2014. Vychádzal z § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 a mal za to, že poistenie zodpovednosti v danom prípade zaniklo zo zákona uplynutím jedného mesiaca od splatnosti príslušnej splátky, teda v uplynutí jedného mesiaca od 24.07.2014, t.z. dňa 24.08.2014. Správne súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade nie je možná aplikácia ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca ani netvrdil (ani nepreukázal) existenciu dohody so žalovaným, podľa ktorej by sa nezaplatením štvrtročnej splátky stalo splatné celé ročné poistné. Dospel k správne mu záveru, v zmysle ktorého bola v danom prípade uzatvorená poistná zmluva medzi žalobcom a žalovaným na dobu neurčitú, ktorá zanikla pred koncom poistného obdobia a podľa § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z., vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie pomernej časti poistného do dňa zániku poistenia, t.j. za obdobie jedného mesiaca od 24.07.2014 do 24.08.2014. S týmto záverom prvoinštančného súdu sa odvolací súd plne stotožňuje a považuje ho za správny.

22. Odvolací súd dáva do pozornosti vzťah osobitného a všeobecného predpisu. Princíp: Lex specialis derogat legi generali (§ 1 ods. 2 ZPZP: „Ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.“). Zákon č. 381/2001 Z. z. má vlastnú úpravu zániku poistenia zodpovednosti neplatením poistného, a to konkrétne obsiahnutú v § 9. S poukazom na § 9 ods. 4 ZPZP poistenie v tomto prípade zanikne do jedného mesiaca po dátume splatnosti: „Poistenie zodpovednosti zanikne tiež, ak poistné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti. Poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty.“ Zánik poistenia, a to nezaplatením poistného do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti nastáva priamo zo zákona a poisťovateľ nie je povinný tento zánik poistenia oznamovať, ani doručovať poisťovníkom výzvy na zaplatenie dlžného poistného, ako je to v prípade všeobecných druhov poistenia, na ktoré sa vzťahuje všeobecná úprava podľa Občianskeho zákonníka. Zároveň poukazuje na Uznesenie NS SR z 9.7.2014, sp. zn. 7 MCdo 8/2013: „Zákon č. 381 /2001 Z. z. (m. i.) upravuje spôsob zániku poistenia pre nezaplatenie poistného a zároveň určuje aj presný okamih zániku poistného vzťahu (viď § 9 ods. 4 cit. zákona). Takto koncipovaná právna norma vo svojej hypotéze presne, zrozumiteľne a úplne formuluje spôsob i okamih zániku právneho vzťahu. V tejto súvislosti nie je zřejmý priestor pre subsidiárne použitie všeobecnej právnej úpravy. Dovolací súd sa teda stotožnil s tvrdením mimoriadneho dovolateľa, že v tomto prípade súdy nesprávne posudzovali otázku zániku poistnej zmluvy, pokiaľ na danú vec subsidiárne aplikovali okrem ustanovenia § 9 ods. 4 zákona o PZP aj ustanovenie Občianskeho zákonníka o zániku poistenia (§ 801 ods. 2), z ktorého vyplýva (m. i.) tiež požiadavka o doručení, tzv. kvalifikovanej výzvy poisťovateľa poistenému“.

23. K námietke žalobcu, že nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil tvrdenia o existencii jeho nároku, ani o výške nedoplatku na poistnom, všetky tieto tvrdenia mal súd prvej inštancie podľa žalobcu považovať za nesporné a žalobe v plnom rozsahu vyhovieť odvolací súd uvádza, že v danom prípade ide o spotrebiteľský spor, kde je badateľný zásadný odklon od všeobecnej úpravy procesného dokazovania. V týchto prípadoch sa zákon prikláňa k tzv. vyšetrovaciemu princípu, čo je odôvodnené zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov. Preto je možné skonštatovať, že v týchto prípadoch sa súd nebude spoliehať v plnej miere na splnenie si dôkaznej povinnosti spotrebiteľa, ale môže prevziať dôkaznú iniciatívu sám. V nadväznosti na uvedené je preto táto námietka žalobcu nedôvodná.

24. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co 180/2018 zo dňa 26.07.2018 odvolací súd zdôrazňuje, že právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky. Rozdielnosť právnych názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a zjednocovanie judikatúry všeobecných súdov je riešená a upravená zákonom č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V záujme zachovania princípov právnej istoty a tiež predvídateľnosti súdnych rozhodnutí je nevyhnutné, aby všeobecné súdy rešpektovali príslušnú

judikatúru najvyššieho súdu, ktorá bola v zákonom stanovenej procedúre publikovaná v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Povinnosťou všeobecných súdov však rozhodne nie je reagovať v odôvodnení na rozhodnutia vydávané inými senátmi, či inými súdmi rovnakej alebo nižšej inštancie. Existencia odlišnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov je síce nežiaduca, ale až do ustálenia rozhodovacej praxe v zákonom stanovenej procedúre nie vylúčená. To znamená, že môže nastať situácia, kedy budú súbežne popri sebe stáť aj rozhodnutia, ktoré k riešeniu určitej otázky alebo problematiky nepristupujú úplne identicky, resp. úplne odlišne.

25. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 2 CSP ako vecne a právne správne potvrdil.

26. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Podľa § 386 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

27. Osobou oprávnenou podať odvolanie je v prvom rade tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak odvolanie podala sporová strana, je povinnosťou odvolacieho súdu skúmať, či napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté v jej neprospech. Podmienkou subjektívnej prípustnosti odvolania je existencia ujmy spôsobenej napadnutým rozhodnutím. Túto ujmu je potrebné posudzovať výlučne z hľadiska procesného, pričom sa musí vychádzať z výroku rozhodnutia napadnutého odvolaním. Nakoľko žalobca podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu, teda aj do vyhovujúcej časti rozhodnutia, ktorou nebolo rozhodnuté v jeho neprospech, odvolací súd odvolanie žalobcu vzhľadom k výroku I rozsudku podľa § 386 ods. 1 písm. b) CSP odmietol.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP zohľadňujúc plný úspech žalovaného v odvolacom konaní ako aj skutočnosť, že vznik trov odvolacieho konania na jeho strane z obsahu spisu nevyplýva.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen

a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).